

Nyúzó

**PÁLYÁZAT
FŐSZERKESZTŐI
TISZTSÉGRE**

**TÓTH BÁLINT
2018.05.05.**

Tóth Bálint vagyok, másodéves Földrajz Bsc-s hallgató. Gimnáziumi tanulmányaimat a Szinyei Merse Pál Gimnáziumban kezdtem, ahol 2016-ban érettségiztem. A Tétékás Nyúznál való tevékenységem 2017. februárjában indult, mint fotós és videós, november óta pedig én töltöm be a Nyúz főszerkesztői tisztségét.

Eredményeim, mint Főszerkesztő

Eddigi főszerkesztőségem alatt nyolc lapszámot publikáltunk, május 16-án jön a kilencedik, ami egyben a szemeszter utolsó száma lesz. Mivel rengeteg közéleti esemény történik ezekben a hetekben, a kiadás nagy része az Eötvös nappal, és az Alakuló Küldöttgyűléssel és a szemeszter végével lesz kapcsolatos, sajnos emiatt lehet, hogy néhány kulturális cikket is ki kell szórni. Ez alatt a 6 hónap alatt rengeteg változás történt a Nyúz háza-táján. Egyik első megvalósítandó tervként, amit hamar véghez is vittünk, megjelentek a képregények a Nyúz Belszíni fejtés rovata alatt. Mivel sokszor nem volt kihasználva a tér azon az oldalon, illetve a hallgatóknak még tetszett is ez a fajta tartalom, úgy döntöttem, hogy benne kellene hagynunk. i

TTK HÖK-ös mintára bevezettem a Nyúz szerkesztőségében a Slack használatát. (A képviselőknek: Ez egy önálló kommunikációs alkalmazás, a legfőbb haszna az, hogy függetlenítsük a munkával kapcsolatos megbeszélőket a Facebooktól, és a szerkesztők - a csatornák segítségével - csak az őket érintő témákban kapjanak információkat) Félelmeim ellenére pár hét alatt sikerült átvinni a kommunikációnk 99 százalékát erre a platformra, a szerkesztőség Facebook csoportja már teljesen inaktív. Jelenleg 17 szerkesztő használja a Nyúzos Slack Workspace-t, így talán ezt a 17 embert mondanám a hivatalos Nyúz Szerkesztőségnek (ettől függetlenül az egész TTK Nyúz szerkesztőség, hiszen bárki írhat a lapba)

Az előző főszerkesztő (László Livia) távozásával sok tapasztalt szerkesztő is itt hagyta a Nyúzt, így (velem együtt) egy teljesen újonc és elég tapasztalatlan (de lelkes) bagázs kezdte meg a munkát tavaly novemberben. Az első szerkesztős hétvégét el is kellett tolnunk, ugyanis a lapzárta előtt egy nappal kaptam meg a hozzáférést az internetes Nyúzos anyagokhoz, és ekkor döbbsentem rá, hogy a szükséges cikkek harmada van csak meg. Még mindig úgy gondolom, hogyha akkor belevágtunk volna a szerkesztésbe, abból semmi jó nem sült volna ki, ugyanis egy ilyen helyzet még egy tapasztalt szerkesztőségnek és főszerkesztőnek is kétségbeejtő szituáció. Emellett rengeteg folyosóra ki nem pakolt példány maradt rám, amivel még most is küzdelmet folytatok, hely ügyileg elég para helyzetben vagyok a Déli Hallgatói Irodában. (ugyanítt 100 darabos bontatlan Nyúz-pakkok eladók). Mindezek ellenére a szerkesztőség is, és én is felnőttünk a feladathoz, és néhány nehezítő körülmény ellenére (ha épp vannak) nagyon hatékonyan és gyorsan tudunk dolgozni.

A legutolsó két számra alkottunk egy új rovatot, #régemmindenjobbvolt címen, ahol régi, 90-akár 2000-es évekbeli Nyúz cikkeket jelentetünk meg.

Úgy érzem, hogy akkor ideje beszélnem egy kicsit nehezebb témáról, pontosabban a videózás és a fotózás kérdéséről. A megválasztásomkor már kérdéses volt, hogy mi lesz így a vizuális médiával, ha az egyetlen ember, aki a videózást és a fotózást is csinálta, főszerkesztő lesz.

Én elég magabiztos voltam, hiszen akkor még úgy tűnt, hogy fotóssal és videóssal is rendelkezni fog a szerkesztőség (aki nem én vagyok), de a kiszemelt videóssom még egy Nyúz anyagot sem készített, a fotósok is pedig csak a Mentorképzés kezdetekor kezdtek el dolgozni. Habár a Mentorkirándulás dokumentálása nem sikerült olyan jól (pedig két Nyúzos fotós is jelen volt), az ezután következő mentoresemények már teljes mértékben jó kezekben voltak, vannak és lesznek a 3. (egyben legújabb) fotósunk által. Bátran ki merem jelenteni, hogy ő méltó utódom lesz fotózás terén.

Mindezek ellenére mindent megtettem, hogy sikerüljön tartani az ígéretemet, amit a videózással kapcsolatban tettem, de eléggé túlbecsültem az időmet és az energiámat is, így, másik videós hiányában, ez nem alakult a legfényesebben. Természetesen, Patriciával egy kis ideig csináltuk a kgy-videókat, de ez a projekt eléggé elúszott. Az elkezdett tisztségviselői interjúkat természetesen folytatni fogjuk, hiszen ez egy fontos projekt.

Végezetül, de nem utolsó sorban a Tétékás Nyúz pályázatát is elfogadták a LEN Civilfalujába, így mi is tiszteletünket tesszük humorosabbnál humorosabb megmértetésekkel és feladatokkal. (gyertek sokan!!44!!444!4!!!!)

Úgy érzem, hogy sikerült elindulni az úton, ami egy hallgatóközeli Tétékás Nyúz felé vezet, hiszen az elmúlt néhány hónap közéleti cikkei rendkívül érdekesek és jók lettek. Köszönöm a TTK HÖK Tisztségviselőinek az ezzel kapcsolatos munkát, hiszen ez főleg a Ti munkátok eredménye. Nagy örömmre sikerült egy jó léggört kialakítanunk a szerkesztőségben belül, az elején még alig ismertük egymást, de mára már egy összeszokott bandává kovácsolódtunk, és úgy érzem, hogy a mi „Nyúz-Generációnk” tényleg nagyon jó munkát végez. Az elejétől próbáltam nem úgy hozzáállni a szerkesztőség tagjaihoz, hogy úgy tekintsenek rám, mint a főnökre, akit utálni kell, hanem úgy, hogy én is egy vagyok közülük, csak én koordinálok a munkát.

Motiváció, tervek a jövőre

Apróbb tervekkel úgy érzem, hogy jelenleg nem szolgálhatok, a kisebb változtatások ügyis menet közben fognak érkezni, csak úgy, mint a Slack bevezetése, vagy a #régenmindenjobb volt rovat érkezése. Az egyik legfontosabb projektnek tekintem a hirdetésszervezők verbuválását, akik hirdetőköt szereznének a lapnak és a hirdetésért befolyó összeg egy részét kapnák meg fizetségül. Mindezt azért, mert égetően sürgős feladat, hogy a Tétékás Nyúz elkezdjen végre, ha nem is profitot, de pénzt termelni. Tudom, ez a terv rettenetesen grandiózus, és tényleg nincs semmi garancia rá, hogy tartósan is sikerül megvalósítani, de úgy érzem, hogyha a Tétékás Nyúz az ELTE leggyakrabban, és Magyarország egyik leggyakrabban megjelenő egyetemi lapja, akkor szinte bármire képesek lehetünk. Ki kell használnunk, hogy van egy Hallgatói Alapítványunk, ami miatt (még) nem kell attól félnünk, mint ami az ELTE összes többi kari lapját eléri, hogy szépen lassan mind átálnak csak online formátumra, mert nincs pénz a nyomtatott kiadásra. Elkényelmesedhetünk, hogy: „Minek foglalkozzunk ilyenekkel? 28 éve minden rendben van. Mi történhet?” Természetesen, ez így van, de ha azt akarjuk, hogy 5 év múlva is olyan legyen a Nyúz, mint most, most kell csinálnunk valamit. Addig kell valamiféle bevételt teremtenünk a Tétékás Nyúzból, amíg még lehet, hiszen nem tudjuk, hogy 2019-re, vagy 2020-ra mennyi lesz a HÖK költségvetése, vagy hogy a Hallgatói Alapítvány mennyi pénzből tud majd

gazdálkodni az elkövetkezendő években. Úgy érzem, ha most nem teszünk semmit, ha most nem sikerül valamelyest önálló lábakra állítanunk a Nyúzt, akkor rá is az a sors vár, ami a többi kari lapra. Ha kevesebb pénze lesz a HÖK-nek és az Alapítványnak, kevesebb lapszámot tudunk megjelentetni, és kevésbé leszünk csábítók bármilyen hirdető számára és akkor már szinte elkerülhetetlen lesz az, ami a többiekkel történik épp most. Ki kell használnunk, hogy nagyok és erősek vagyunk. Addig kell hirdetéseket publikálnunk, bevételt termelnünk, amíg van pénzünk rá, hogy Magyarország egyik legnagyobb egyetemi lapja legyünk.

Teljesen biztos vagyok benne, hogy rövidtávon vannak ennél sokkal fontosabb teendők is a Nyúz körül, de úgy érzem, most nem elég csak a rövidtávra gondolnunk, nem elég csak addig ellátnom, amíg főszerkesztő vagyok.

Köszönöm, hogy elolvastad a pályázatomban!

Minden kérdésre örömmel válaszolok telefonon, emailben, vagy személyesen a Küldöttgyűlésen.

Telefon: 20/538-8261

E-mail: foszerkeszto@ttkhok.elte.hu